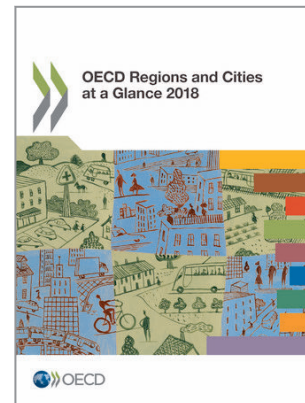

OECD *Multilingual Summaries*

OECD Regions and Cities at a Glance 2018

Summary in Czech

Celý text si můžete přečíst na adrese: [10.1787/reg_cit_glance-2018-en](https://doi.org/10.1787/reg_cit_glance-2018-en)

Letmý pohled na regiony a města v roce 2018

Přehled v českém jazyce

Vrcholící hospodářská obnova po globální finanční krizi se časově shoduje se znaky obecnějšího poklesu hospodářských rozdílů v rámci zemí. Mezi lety 2000 a 2007 se regionální rozdílů v rámci zemí zvýšily. Současně se zlepšovala hospodářská situace zemí s nízkými příjmy. To vedlo na počátku globální finanční krize k situaci, kdy rozdílů v rámci zemí předčily rozdílů mezi zeměmi. Tato tendence se v roce 2011 změnila a rozdílů mezi zeměmi se začaly významně snižovat, zejména v posledních několika letech. K tomuto zvratu došlo nejdříve v zemích mimo Evropu a až nedávno se začal šířit v Evropě, kde došlo k hospodářskému oživení se zpožděním. Navzdory těmto vítaným zlepšením zůstávají regionální rozdílů v několika aspektech vysoké.

Během těchto odlišných fází byla hlavní města a metropolitní oblasti (metropolitní oblasti jsou městské aglomerace, které mají alespoň 500 000 obyvatel) nadále velmi atraktivními místy pro podniky i občany. Populace metropolitních oblastí se od roku 2000 zvyšovala o 0,75 % ročně a tyto oblasti nyní vytvářejí 60 % národního HDP. Mají také tendenci zahrnovat vyšší podíl migrantů a jejich míra inovací a zakládání firem bývá rovněž vyšší.

Ačkoli jsme nedávno zaznamenali snižování rozdílů mezi regiony, mnohým místům, která zaostávala již v roce 2000, se stále příliš nedaří dohnat více prosperující oblasti v jejich zemi. Například nejproduktivnější region v určité zemi OECD má v průměru dvakrát vyšší produktivitu než nejméně produktivní region v téže zemi a rozdílů týkající se pracovních příležitostí zůstávají rovněž podstatné. Dalším problémem je skutečnost, že vlády na nižší než celostátní úrovni investují méně než v minulosti a schopnost zachovat dobrou infrastrukturu a veřejné služby bude v mnoha regionech pravděpodobně stále větší výzvou.

Tato zpráva poskytuje komplexní posouzení toho, jak se regionům a městům daří v úsilí vybudovat silnější hospodářství, dosáhnout vyšší kvality života svých občanů a podporovat více začleňující společnosti. Nabízí srovnávací přehled tendencí v oblasti územní produktivity, hospodářského růstu, podnikání a blahobytu ve všech regionech a městech v OECD a ve vybraných zemích, jež nejsou jejími členy. Klade zvláštní důraz na územní nerovnosti, jako jsou rozdílů v příjmech a příležitostech, integraci migrantů v regionech OECD a na rozdílů mezi muži a ženami v různých rozměrech blahobytu na regionální úrovni.

Hlavní zjištění

Regionální hospodářské rozdílů v rámci zemí OECD se konečně začaly snižovat, zůstávají však na vysoké úrovni

Hospodářské rozdílů mezi regiony v rámci určité země začaly konečně klesat. Zůstávají však na poměrně vysoké úrovni, přičemž tendence v jednotlivých zemích jsou odlišné. Od roku 2000 byly hospodářské rozdílů mezi regiony v polovině zemí OECD stabilní nebo klesaly, ale v druhé polovině se dále zvyšovaly. Například Chile, Mexiko a Nový Zéland regionální hospodářské rozdílů významně snížily.

Naproti tomu rozdíl v zemích, které nejvíce zasáhla globální finanční krize (např. země jižní Evropy nebo Irsko), se zvýšily, ačkoli v posledních letech se objevily určité známky obrátu.

Nedávná práce OECD určila hnací síly stojící za kontrastními tendencemi v územní produktivitě v rámci jednotlivých zemí. V průměru dohnaly regiony s vyšší specializací v obchodovatelném odvětví (což znamená vyšší vystavení mezinárodní hospodářské soutěži) nebo umístěné v blízkosti města nejvíce prosperující regiony ve své zemi rychleji. Venkovské regiony ležící poblíž města například snížily rozdíl v produktivitě oproti městským regionům od roku 2010 o 3 procentní body.

Kromě toho během posledních dvou desetiletí regiony s hlavním městem dále zvýšily svůj hospodářský význam. V hlavních městech, která jsou středisky podnikání a inovací, je tvorba podniků a pracovních míst ze strany nových firem o více než 60 % vyšší.

Mnohé aspekty kvality života se zlepšily téměř všude, avšak příležitosti týkající se příjmu a pracovní příležitosti se nadále soustředí ve velkých městech a určitých regionech

Ve velké většině regionů se od roku 2000 zlepšilo několik rozměrů blahobytu, což přispělo ke snížení regionálních rozdílů. To platí především pro dosažené vzdělání, střední délku života a bezpečnost. Materiální aspekty, jako jsou pracovní místa a příjem, se však nezlepšily všude. Nalézt zaměstnání zůstává v některých regionech značně obtížnější. Dotčení jsou zejména mladí dospělí, přičemž míra nezaměstnanosti mladých lidí je v některých regionech, jako je řecký Epirus nebo italská Kalábrie, stále vyšší než 50 %.

Problémy na trhu práce mají přímý dopad na příležitosti týkající se příjmu. Příjmy lidí žijících v metropolitních oblastech jsou o 21 % vyšší než příjmy lidí žijících jinde; úroveň cen, zejména cen bydlení, je však obvykle také vyšší ve větších aglomeracích. Například domácnosti utratí v průměru 20 % svého příjmu za bydlení, nicméně výdaje za bydlení mohou dosáhnout téměř 40 %, jako je tomu v norském Oslu.

Růst podporující začlenění vyžaduje řešení nerovností ve všech územních rozměrech

Nerovnosti lze nalézt nejen mezi všemi regiony a městy, ale také v jejich rámci. Vysoké nerovnosti mohou vyloučit jednotlivce z pracovních příležitostí a tedy z využití přínosů hospodářského růstu, což může v důsledku oslabit dlouhodobou sociálně-ekonomickou udržitelnost. V metropolitních oblastech mohou být nerovnosti obzvláště výrazné na úrovni sousedství, kdy nejbohatší domácnosti žijí v konkrétních sousedstvích a jsou izolovanější než ostatní příjmové skupiny. Za účelem růstu, který bude více podporovat začlenění, je zásadní, aby všichni lidé měli přístup k příležitostem, pracovním místům a službám. Přístup ke službám se například zásadně mění i v rámci téže metropolitní oblasti. Během 30 minut jízdy autem se do nemocnice dostane okolo 87 % obyvatel centrálních a hustě osídlených sousedství, přičemž v případě obyvatel méně centrálních městských lokalit je to jen 57 %.

Podpora účasti všech lidí na tvorbě hospodářského růstu je důležitá za účelem podpory pokroku na všech místech. Zatímco rozdíl mezi ženami a muži v míře zaměstnanosti se od roku 2000 lehce snížily, v určitých regionech v Mexiku, Turecku, Chile, Itálii a Řecku zůstává míra zaměstnanosti žen o 20 procentních bodů nižší než míra zaměstnanosti mužů. Mezi migranty v regionech OECD je míra zaměstnanosti žen o 15 procentních bodů nižší než míra zaměstnanosti mužů. Vzhledem k tomu, že velká část nerovnosti vzniká místně a vlády na nižší než celostátní úrovni jsou obvykle odpovědné za většinu výdajů v oblasti vzdělávání, zdraví a dalších sociálních služeb, hrají tyto vlády důležitou úlohu při prosazování růstu podporujícího začlenění.

© OECD

Tento přehled není oficiálním překladem OECD. OECD-oversettelse.

Reprodukce tohoto přehledu je povolena, jsou-li uvedena autorská práva OECD a název původní publikace.

Vícejazyčné přehledy jsou překlady výtahů z publikací OECD původně publikovaných v angličtině a francouzštině.

Přečtěte si na portálu OECD iLibrary plné znění anglické verze!!

© OECD (2018), *OECD Regions and Cities at a Glance 2018*, OECD Publishing.

doi: 10.1787/reg_cit_glance-2018-en